

[Peder Nørgaard.]

kunne blive i forøget Udstrækning. Desværre medfører imidlertid vore vanskelige Gødningsforhold, at den paatænkte Arealforøgelse ikke giver Sikkerhed for større Sukkerproduktion, men man tør dog regne med et normalt Høstudbytte i hvert Fald.

Stigningen til 4 Kr. 10 Øre pr. Dobbeltcentner er et voldsomt Spring. Af Efterretninger, der er sivet ud fra Sukkerroedyrkernes Forhandlinger om den nye Pris, har man faaet det Indtryk, at Handelsministeren egentlig ikke havde tænkt sig at gaa saa højt op, men at han har ladet sig presse til det for at faa Tilslutning fra Dyrkerne og dermed undgaa lignende Vanskeligheder, som der nu høres om fra Sverige. Naturligvis har ingen kunnet tvivle om, at nogen Forhøjelse af Roeprisen maatte indrømmes, for at Dyrkerne kunde faa Dækning af Stigningen i Udgifterne til Gødning, Hestekraft, Fragt og Lønninger. Den foreslaaede Stigning paa over 40 pCt. er dog saa stor, at det unægteligt vilde være ønskeligt for Rigsdagen at faa en nærmere Dokumentation for dens Berettigelse. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Handelsminister i et kommende Udvalg vil være villig til at give Oplysninger i denne Henseende. Hidtil har Eksportprisen paa vort Sukker kunnet holde Hjemmemarkedsprisen nede. Ogsaa fremtidig vil Sukkeret sikkert give en rimelig Fortjeneste, men nægtes kan det ikke, at Udsigterne til at fastholde de nuværende Sukkerpriser, naar den nye Høst kommer frem til Efteraaret, er svundet en Del som Følge af den nye Pris, der kommer paa Roerne.

Jeg takker den højtærede Handelsminister for hans Udtalelse om, at det er af meget væsentlig Betydning at holde den indenlandske Sukkerpris nede. Denne Udtalelse kan jeg fuldstændig slutte mig til. Ganske vist har vi herhjemme sikkert Europas laveste Melispris, men paa den anden Side er saa mange af vore Levnedsmidler fordyret, at der maa holdes igen paa de Felter, hvor der er Mulighed for at bremse. De danske Forbrugere har netop for Sukkerets Vedkommende Krav paa særlig Hensyntagen, fordi de gennem forhøjede Priser i mange Aar har muliggjort Opretholdelsen af vor hjemlige Sukkerroeavl og -industri; vi stoler derfor paa, at en eventuel

Prisstigning maa komme saa sent som muligt og blive begrænset til det absolut uundgaaelige.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslagets Fremme.

Einar Simonsen: Da mit Partis sædvanlige Ordfører i Sager om Sukkerordning, det ærede Medlem Hr. Løje, ved Sygdom er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa mit Partis Vegne gøre et Par Bemærkninger om Lovforslaget.

Bortset fra § 3 er Lovforslaget ganske analogt med den nugældende Lov om Sukkerordning. Den Pris, Fabrikkerne skal betale Roedyrkerne, er ifølge § 3 fastsat til 4 Kr. 10 Øre pr. Dobbeltcentner, og det ses af Bemærkningerne til Lovforslaget som af Ministerens Fremsættelsestale, at der er opnaaet Enighed blandt Roedyrkerne, Fabrikkerne og Ministeren baade om førnævnte Pris og Ønskeligheden af at forøge Roearalet med 10 pCt. Jeg tror, man maa sige, den højtærede Minister har haft en heldig Haand ved Tilrettelæggelsen af disse Spørgsmaal. Vel er det en ret stor Forhøjelse af Roeprisen, der her er Tale om, og det maa ogsaa siges, at det er en fair Pris, Roedyrkerne nu opnaar, men i Betragtning af, at det jo er en Produktion, der kræver en meget stor og dyr Arbejdsindsats, baade rent arbejdsmæssigt og med Hensyn til Transporten, og under Hensyn til den manglende rette Kunstgødning, som Ministeren udførligt omtalte, kan det ingenlunde siges, at Prisen paa Roer ligger højere end for andre Produktioner, og dette er jo Hovedsagen. Det maa under de givne ekstraordinære Forhold nemlig være Formaalet for Lovgivningsmagten at afstemme de prismæssige Vilkaar, hvor Staten, det vil sige Samfundet, er særlig interesseret og har direkte Indflydelse, paa en saadan Maade, at der ikke sker nogen stor Forskydning inden for Produktionen fra en Afgrøde til en anden. Det er denne à jour-Føring af Sukkerroeprisen i Forhold til Priserne paa Korn, Kartofler o. s. v., der nu sker Fyldest. Det er min Overbevisning, at den Forhøjelse, der nu finder Sted fra 2 Kr. 89 Øre til 4 Kr. 10 Øre pr. Dobbeltcentner, er absolut paa krævet, for at man kan faa tegnet et ca. 10 pCt. større Areal end i indeværende Aar. Nu haaber jeg, det vil lykkes at faa